

अर्थ

“ अर्थ एव प्रधानः ” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । —कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष १३

पुणे, बुधवार तारीख १४ मे १९४७

अंक २०

दी बँक ऑफ कोल्हापूर, लि.

(कोल्हापूर येथे सन १९२६ साली स्थापन झालेली व भागीदारांची मर्यादित जबाबदारी असलेली)

एच. एच. दी छत्रपति महाराजासाहेब ऑफ कोल्हापूर यांचे सरकारचे आश्रयाखालील.

अधिकृत भांडवल	रु. १०,०६,५००
विक्रीस काढलेले व खपलेले	रु. ५,०६,५००
भरलेले	रु. २,५३,०००
रिझर्व्ह	रु. ४,०५,०००
एकूण खेळते भांडवल	रु. २,००,००,००० हून अधिक

मुख्य कचेरी—बँक ऑफ कोल्हापूर बिल्डिंग, लक्ष्मीपुरी—कोल्हापूर.

शाखा : संस्थानांतील:—(१) शाहूपुरी—कोल्हापूर, (२) गुजरी—कोल्हापूर, (३) जयसिंगपूर, (४) इचलकरंजी, (५) पेट-वडगांव, (६) मलकापूर, (७) गडहिंगलज. संस्थाना-बाहेरील:—(८) मुंबई, (९) निपाणी (जि. बेळगांव)

★ चालू, सेव्हिंज व मुदतीच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात.
★ घुंग्य तारणावर कर्जे, ओव्हरड्रॉफ्टस व कॅश क्रेडिटस दिली जातात. व्याजाचे दर पत्रद्वारे.

★ मोल्यवान चर्जिवस्तु सुरक्षित ठेवणेसाठी हेड ऑफिसमध्ये सेफ डिपॉझिट व्हॉल्टची उत्तम व्यवस्था.

—बँकिंगचे सर्व प्रकारचे व्यवहार केले जातात—

व्ही. ए. सावंत, अ. मॅनेजर

दि सांगली स्टेट सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँक लि., सांगली

स्थापना सन १९२७

अधिकृत भांडवल	२,००,००० दोन लक्ष रुपये
भरलेले भांडवल	७१,२२० रुपये
रिझर्व्ह व इतर फंड	१,००,००० चे वर रुपये
खेळते भांडवल	९,००,००० रुपये

या बँकेत मुदतीच्या, सेव्हिंज व करंट ठेवी स्वीकारल्या जातात. बँकेचे सभासद, सोसायट्यांना व व्यक्तिशः भागीदारांना योग्य तारणावर कर्जे दिली जातात. सोन्याचे तारणावर ३ टक्के व्याजाचे दराने कर्जे दिले जाते. चेक-हुंड्यांची स्वरेदीविक्री, रेल्वे रसीदची वसुली वगैरे सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार या बँकेमार्फत केले जातात.

—अधिक माहितीकरिता भेटा अगर लिहा—

ना. पां. ठाणेदार
मॅनेजर

—सर्व प्रांतांतील—
सुती—गरम—रेशमी
—खादीचे माहेरघर—

खादी मन्दिर

२६२, बुधवार पेठ,
दमदरे बोळाजवळ,
पुणे २

विविध माहिती

सेंट्रल पे कमिशनचा अहवाल—ऑल इंडिया रेल्वेमन्स फेडरेशनचे सेक्रेटरी श्री. गुडस्वामी यांना मध्यवर्ती सरकारचे अर्थमंत्री मि. लिआकतअल्ली खान यांनी घाडलेल्या तारेवरून, सेंट्रल पे कमिशनचा अहवाल ता.२० मे रोजी प्रसिद्ध करण्यांत येणार आहे असे समजते.

अमेरिकेची धान्य निर्यात—गेल्या महिन्यांत अमेरिकेतून धान्य व धान्यापासून बनविलेल्या वस्तू मिळून १५ लक्ष टन साध पदार्थ भरजू राष्ट्रांकडे निर्यात करण्यांत आले असे अमेरिकेच्या शेतकी खात्याने जाहीर केले आहे. हा आकडा घेऊन १९४६ साली झालेल्या निर्यातीचा आकडा १ कोटी, ९ लाख, ७३ हजार टन इतका होतो.

इंडोनेशियांतून तांदूळ येणार—या वर्षी इंडोनेशियाने हिंदुस्थानाला १ लाख टन तांदूळ निर्यात करण्याचे कबूल केले आहे अशी माहिती श्री. के. एल. पंजाबी यांनी नुकतीच जाहीर केली. मध्य हिंदुस्थानासाठी सिंधमधील २५ हजार टन गहू लवकर मिळावा म्हणून सटापट करण्यासाठी श्री. पंजाबी कराचीला गेले होते, तेव्हा त्यांनी वरील माहिती सांगितली.

पनामा कालव्याचे संरक्षण—पनामा कालव्याचे संरक्षण करण्यासाठी एका नवीना कराराचा मसुदा अमेरिकेने पनामा लोकसत्ताक सरकारला सादर केला आहे. या कराराच्या मसुद्यान्वये पनामाच्या लोकसत्ताक राज्यातील लष्करी विमान तळ लष्करी उपयोगाठी वापरण्याची सवलत अमेरिकेला मिळणार आहे.

इजिप्तची अमेरिकेकडे कर्जाची मागणी—इजिप्तने अमेरिकेला ८ कोटी, ८० लाख डॉलर्सचे कर्ज देण्याची विनंती केली आहे असे इजिप्तच्या अर्थमंत्र्यांनी जाहीर केले आहे. इजिप्तमधील चलनी नोटांना २५ टक्के सोन्याचे तारण असणे आवश्यक असल्याने हे कर्ज मागण्यांत येत असल्याचा सुलासा त्यांनी केला.

सोव्हिएट राशियाचे नवे कर्ज—युद्धामुळे झालेली नुकसानी भरून काढण्यासाठी सोव्हिएट सरकारने एक नवे कर्ज काढण्याचे ठरविले आहे. हे कर्ज २ वर्षे रूबल्सचे उभारण्यांत येणार असून दर वर्षी दोनदा लॉटररीची तिकिटे काढून २० वर्षांत परत करण्यांत येणार आहे. या दोन लॉटररीत ५० हजार रूबल्स पासून २० रूबल्स पर्यंत अनेक बक्षिसे ठेवण्यांत येणार आहेत.

स्टॅलिन यांची सहकार्यांची विनंती—पुढील वर्षी होणाऱ्या अमेरिकेच्या अध्यक्षपदाच्या निवडणुकीसाठी मि. हॅरोल्स स्टॅलिन हे रिपब्लिकन उमेदवार उभे राहणार आहेत. मास्को येथे त्यांची व एम. स्टॅलिन यांची मुलाखत ता. ९ एप्रिल रोजी झाली. रशिया आणि अमेरिका यापैकी कोणाही सहकार्यांची इच्छा दर्शविली नाही तर त्याचा परिणाम युद्धांत झाल्याखेरीज राहणार नाही असे मत एम. स्टॅलिन यांनी व्यक्त केले.

सुपारी चैनीची वस्तू नव्हे, जरूरीची—अलाहाबाद म्युनिसिपल बोर्डात नवे कर बसविण्यासंबंधी विचारविनिमय चालू असता सुपारी चैनीची वस्तू आहे की आवश्यक गरजेची, असा वाद उत्पन्न झाला. अखेर अध्यक्षांनी पान व सुपारी ह्या जीवनावश्यक वस्तू आहेत असा आपला निर्णय दिला.

हिंदुस्थानला अधिक टिन मिळणार—गेल्या महिन्यांत ब्रुसेल्स येथे आंतरराष्ट्रीय टिन परिषद भरली होती. टिन कमिटीच्या अध्यक्षांनी व इतर सभासदांशी हिंदी प्रतिनिधींचा व्यक्तिशः परिचय झाल्यामुळे हिंदुस्थानला हळीपेक्षा अधिक टिनचा वाटा मिळेल असा अंदाज करण्यांत येत आहे.

बंगाल विधिमंडळाचा बुरखेवाला अध्यक्ष—मिसेस एच्. ए. हाकम या बंगाल विधिमंडळाच्या सभासद गोषा वेऊनच विधिमंडळाच्या अध्यक्षस्थानावर आरूढ झाल्या होत्या. त्या प्रसिद्ध शिक्षण शास्त्रज्ञ असून विधिमंडळाने निवडलेल्या अध्यक्ष मंडळावर त्यांची निवड झाली होती.

बाटांना १५ वर्षांची सक्तमजुरी—जगातील बुटांचे सुप्रसिद्ध कारखानदार मि. यॅन बाटा यांना प्रागमधील शेक कोटांने १५ वर्षे सक्तमजुरी, नागरिकत्वाच्या हक्कांचे हरण आणि मालमत्तेची जप्ती अशी शिक्षा दिली. जर्मनीने हेकोस्लोव्हाकिया व्यापल्यावर त्यांनी जर्मन सरकारशी सहकार्य केले असा त्यांच्यावर आरोप होता. मि. बाटा हळी ब्राझिलमध्ये असून त्यांच्या गैरहजेरीतच वरील शिक्षा सुनावण्यांत आली.

हिंदुस्थानांत जपानी कापड व सूत—जपानमधील मुख्य लष्कराधिकार्याने हिंदुस्थानला जपानकडून ८ कोटी वार कापड व ८० लाख पौंड सूत विकत घेतां येईल असे जाहीर केले आहे. युद्ध संपल्यानंतर जपानकडून येणाऱ्या मालाचा हा पहिलाच हप्ता असून येत्या जून ते जुलै अखेर ह्या मालाच्या बोटी नेण्यांत याव्या असे ठरविण्यांत आले आहे.

संरक्षण मागणाऱ्या घद्यांना सरकारचा इशारा—ज्या उद्योगघद्यांनी आतापर्यंत सरकारी मदतीची अगर संरक्षक जकातीची मागणी केलेली नाही, त्यांना ती करावयाची असल्यास जुलै १९४७अखेरपर्यंतच करता येईल, असे मध्यवर्ती सरकारच्या व्यापार खात्यातर्फे जाहीर करण्यांत आले आहे. सध्या कित्येक परदेशी वस्तूंच्या आयातीला बंदी करण्यांत आली आहे, अगर त्यांच्या आयातीला मर्यादा घालण्यांत आल्या आहेत. या वस्तूंच्या आयातीवर अवलंबून असलेल्या कांहीं महत्त्वाच्या उद्योगघद्यांची त्यामुळे कुचंबणा होत आहे. किरकोळ उद्योगघद्यांना संरक्षण देताना महत्त्वाचे उद्योगघदे मारले जाऊ नयेत या हेतूने जुलै १९४७ नंतर या वस्तूंच्या आयातीला परवानगी देण्याचा सरकारचा विचार आहे.

कलकत्त्याला नवे महत्त्व येणार—हिंदुस्थान सरकारचे व्यापार मंत्री मि. चंद्रांगर यांच्या अध्यक्षतेखाली, हिंदुस्थानातील चहाच्या व्यापाराशी संबंधित असलेल्यांची एक सभा नुकतीच दिल्ली येथे भरली होती. सभेत, कलकत्त्याला चहाच्या व्यापाराचे प्रमुख केंद्र बनविण्याचा निर्धार व्यापारमंत्र्यांनी बोलून दाखविला. यासाठी चहाचा सांठा करण्याची व गुद्रामे बांधण्याची योजना आखण्यांत येणार आहे. युद्धापूर्वी हिंदुस्थानातील चहाचे लिळांब लंडनमध्ये होत असत. नवीन योजनेप्रमाणे सर्व नाही तरी बरेच लिळांब हिंदुस्थानांतच करण्यांत येणार आहेत.

अमेरिकेतून गव्हाची आयात—अमेरिकेतून ८,८६४ टन गहू वेऊन एक बोट नुकतीच मुंबईला आली. यापैकी २ हजार टन गहू कराचीला पाठविण्यांत येणार असून बाकिच्याची वाटणी पुढीलप्रमाणे होणार आहे. मुंबई २,२६४ टन; हैद्राबाद ३०० टन; बडोद २०० टन; ग्वाल्हेर ५०० टन; मध्य-हिंदुस्थानातील संस्थाने १,४०० टन; लष्कर २,००० टन.

इंग्लंडच्या जनतेची उपासमार—लंडनमधील एक प्रसिद्ध डॉक्टर व आहारविषयक तज्ञ डॉ. ब्रिकनेल यांनी इंग्लंडमधील जनतेची उपासमार होत असल्याचे आपले मत प्रसिद्ध केले आहे. कमी काम केल्यामुळे अन्नाचे उतरते उत्पादन आणि अन्नाच्या घटत्या उत्पादानामुळे कमी काम, या चक्रव्यूहांतून मार्ग काढला नाही तर इंग्लंड राष्ट्र या नात्याने निष्प्राण होईल, असे त्यांचे मत आहे.

अर्थ

बुधवार, ता. १४ मे, १९४७

संपादक :

श्रीपाद वामन काळे

वा. बर्गणी ट. स. सह ६ रु. किरकोळ अं. २ आणे.

मा. वा. मां. काळे

जिनीव्हा येथील आंतरराष्ट्रीय व्यापार परिषद

आधुनिक जगातील सर्वच देश आंतरराष्ट्रीय व्यापाराच्या दुर्घटनेनी एकमेकांस जोडलेले आहेत. वस्तुस्थिति अशी असली तरी निरनिराळ्या देशांतील राष्ट्रीय सरकारे आपला व्यापार वाढविण्याच्या दृष्टीनेच आयात-निर्यातीवरील जकातीचे घोरण ठरवित असतात. १९२९ ते ३२-३३ पर्यंत जागतिक व्यापारांत आलेली मंदीची ओहोटी जगातील प्रमुख राष्ट्रांनी आयातीवरील संरक्षक जकाती भरमसाठ वाढविल्यामुळेच आली, असें मत बऱ्याच अर्थशास्त्रज्ञांनी व्यक्त केलेले आहे. या मताचा स्वरेखेपेणा अजमावणे काठिण असले तरी दुसऱ्या महायुद्धानंतरच्या आंतरराष्ट्रीय व्यापारासंबंधीच्या विचारांवर या मताचा थोडाफार परिणाम झाला आहे असें म्हणण्यास हरकत नाही.

जिनीव्हा येथे आंतरराष्ट्रीय व्यापार परिषदेच्या प्राथमिक समितीचे दुसरे अधिवेशन ता. १० एप्रिल पासून सुरू झाले असून लंडनमधील पहिल्या अधिवेशनाचेच कामकाज परिषदेत पुढे चालविण्यांत येत आहे. आंतरराष्ट्रीय व्यापार संकुचित करणाऱ्या जकाती अजिबात नाहीशा करणे आजच शक्य होणार नाही याची जाणीव बहुतेक सर्व प्रतिनिधींनी या ना त्या मार्गाने व्यक्त केलेली आहे. तथापि संरक्षक जकाती कमी करण्याच्या बाबतीत मात्र बरेच अडचणीचे प्रश्न उत्पन्न झाले आहेत. आंतरराष्ट्रीय व्यापाराची सर्वमान्य सनद आधी तयार करून मग संरक्षक जकाती कमी कराव्या का जकाती कमी केल्यानंतर येणाऱ्या अनुभवांनुसार सनद तयार करावी याबद्दलच मुळांत मतभेद आहेत. अमेरिकेचे उत्पादन सामर्थ्य जगांत पहिल्या प्रतीचे; त्यामुळे अमेरिका सर्वमान्य सनदेच्या चौकटीत इतर राष्ट्रांचे व्यापारी घोरण बसविण्यास उत्सुक आहे. याच्या उलट विचारसरणी ब्रिटिश प्रतिनिधी मंडळाने व्यक्त केली. हा वादाचा मुद्दा आज तात्त्विक दिसत असला तरी त्याच्या निकालावर आंतरराष्ट्रीय व्यापाराची विश्वा व ओष अवलंबून आहेत हे सहज लक्षांत घेण्यासारखे आहे. प्रत्यक्ष व्यवहारांत आज महत्त्व पावलेला मुद्दा काहीं राष्ट्रांना जकातीसंबंधी सवलती देण्यासंबंधीचा आहे. जिनीव्हा परिषदेत ब्रिटनच्या व फ्रान्सच्या प्रतिनिधींनी इंपीरिअल प्रेफरन्स चालू ठेवण्यासंबंधी आग्रह धरला आहे आणि या आग्रहाला सर ट्रॅफर्ड क्रिप्स सारख्या ब्रिटिश मंत्र्याने पाठिंबाहि दिलेला आहे. आंतरराष्ट्रीय व्यापार परिषदेत सोव्हिएट राशियाने भाग घेण्याचे ठरविल्यामुळे आणखी नवीनच परिस्थिति उद्भवली आहे.

कमी-अधिक प्रमाणांत उद्योगप्रधान असलेल्या राष्ट्रांच्या या परिषदेत हिंदुस्थानसारख्या मागासलेल्या देशाची स्थिति आधीच चमत्कारिक होते. त्यांतून डॉ. डाल्टन यांनी स्टर्लिंग कर्जाबद्दल केलेल्या बोधणेमुळे तर परिस्थिति नुसती चमत्कारिकच नव्हे तर नाजूक झाली आहे. अमेरिका आणि हिंदुस्थान या दोन देशांत १९४६ मध्ये झालेल्या आयात-निर्यातीचा विचार केला तर हिंदुस्थानचे प्रतिनिधी प्रमुख मि. झुंद्रीगर यांच्या पुढील अडचणीची कल्पना करता येईल. हिंदुस्थानांतून अमेरिकेत १९४६ साली २३ कोटी,

७६ लाख, ६४ हजार डॉलर्स किंमतीचा माल निर्यात झाला. उलट अमेरिकेने हिंदुस्थानांत १७ कोटी, ७ लाख, २९ हजार डॉलर्स किंमतीचा माल पाठविला. हिंदुस्थानची निर्यात अशा रीतीने आयाती पेशा अधिक असली तरी हिंदुस्थानांतून ताम, काजूच्या विया, चहा, लाख, कापूस, लोकर, अभ्रक, कॅटन वेस्ट व मॅगनीजसारखा कच्चा माल जातो आणि आयात मात्र पक्क्या मालाची होते. यावरून हिंदी उद्योगधंद्यांचे व पर्यायाने हिंदी अर्थव्यवस्थेचे दुसरे जुनेच आहे असे दिसून येते. अशा परिस्थितीत जिनीव्हा येथील हिंदी प्रतिनिधींच्या कार्याकडे हिंदी राष्ट्रांचे दोळे लागून रहाणे साहजिकच आहे.

कर्जाची फेड करण्यांत ब्रिटनची टाळाटाळ

ब्रिटिश सरकारचे फडणवीस, डॉ. डाल्टन ह्यांनी गेल्या आठ-वड्यांत लंडनमध्ये आपल्या एका भाषणांत, ब्रिटनचे युद्धकालांत निर्माण झालेले देणे अगदी अल्प रकमेवर तोडण्यांत आले पाहिजे, असें अगदी उघडपणे सुचविले. भरमसाठ कर्जे शिरावर घेण्याचे ब्रिटनने नाकारले पाहिजे असें ते म्हणाले. मजूर मंत्रिमंडळाशी हुजूर पक्षाचा कितीही विरोध असला तरी परदेशांचे देणे काटण्याचे बाबतीत सर्वांचे एकमत आहे. मि. चर्चिल ह्यांनी डॉ. डाल्टन ह्यांच्या उपक्रमास हार्दिक पाठिंबा दिला आहे. कालांतराने देणे नाकारण्यापेक्षा वेळीच, सर्व गोष्टी ताज्या असतांना, आपली कर्जे फेडण्याची अशक्यता स्पष्ट बोलून दाखविणे चांगले, अशी मल्लीनाथी 'फिनेन्शियल टाइम्सने' केली आहे. हिंदुस्थानाचे इंग्लंडमधील साचलेले संबंद येणे देण्यास ब्रिटनने नकार दिला व स्वतःच्याच मताचा हद्द धरला, तर त्याने उपकाराची फेड अपकाराने केली, असेच कोणीही म्हणेल. "उदारपणाने दिलेली ही कर्जे उपकारपूर्वक फेडली जातील," हे लॉर्ड केन्स ह्यांचे उद्गार ब्रिटन विसरला तरी हिंदुस्थान विसरणे शक्य नाही. हिंदी येणे छाटण्यासाठी पुढे मांडण्यांत आलेले सर्व ब्रिटिश मुद्दे कसे फोल आहेत, हे रिझर्व बँकेचे आर्थिक सहाय्यार श्री. जे. व्ही. जोशी, ओ. बी. ई., ह्यांनी पुणे येथील आपल्या जाहीर भाषणांत गेल्या जुलैमध्ये विशद करून सांगितले होते. हिंदुस्थान प्रभुति देशांचे देणे तोडण्याचे बाबतीत ब्रिटनची वृत्ति दुर्दैवाने अधिकाधिक कणसर होत चालली आहे. जरी ही छाटाछाट घनको देशांनी आज मान्य केली, तरी उरलेल्या कर्जाची परतफेड त्यांस कशी होणार हा महत्त्वाचा प्रश्न रहातोच; कारण घनको देशांना तातडीने क्रयसाधन उपलब्ध करून देण्याचे शक्य तोंवर पुढे टकलण्याचा ब्रिटनचा प्रयत्न आहे. ब्रिटिश सरकारची व ब्रिटिश नागरिकांची हिंदुस्थानांत अन्जावधि रुपयांची मालमत्ता आहे. ती हिंदुस्थानांत विकून टाकून त्याची किंमत ब्रिटिश पौंडांत देऊन टाकानी; तोपर्यंत हिंदुस्थानाच्या ब्रिटनमधील घेण्यास काट बसण्याचा प्रश्नच उपस्थित होत नाही, असा युक्तिवाद हिंदुस्थानातर्फे करण्यांत येत आहे.

रूपट विचार

शास्त्रीय संशोधन आणि शेती

शास्त्रीय संशोधन म्हटलें की, शांतताकालीं तुरी उद्योगधंद्याशीं निगडित अशा प्रकारचें संशोधन असा अर्थ न कळत रूढ झालेला आहे. ही परिस्थिति रशिया सोडून सर्वत्र उद्योगप्रधान राष्ट्रांत दुसऱ्या महायुद्धाच्या पूर्वी दिसून येत असे. युद्धकालीं पडलेल्या अन्नाच्या तुटवड्यामुळे ब्रिटनला या बाबतीत आपलें परावलंबित्व पुन्हां एकदा तीव्रतेनें लक्षांत आलें. आतां ब्रिटन-मध्येहि शेतीच्या प्रश्नांचा विचार होऊं लागला आहे. तथापि ब्रिटनमध्ये हवामान व पीकपाणी यांची विविधता नसल्यानें तेथील प्रश्न फारसे गुंतागुंतीचे नाहीत. रशियांत हवामानाची विविधता अधिक, त्यामुळे शेतीविषयक प्रश्नांही निरनिराळें स्वरूप धारण करतात. चहाच्या उत्पादनांत रशियन शास्त्रज्ञांनीं एक नवा शोध लावल्याची बातमी आहे. जॉर्जिया या राज्यांत चहाचे दोन नवीन प्रकार शोधून काढण्यांत आले आहेत. या चहाचें उत्पादन चीनमधील चहाच्या दुष्पट होतें. कृष्ण नदीच्या स्रोत्यांतही एका विशिष्ट प्रकारच्या चहाची लागवड करण्यांत येत आहे. त्या चहाचें वैशिष्ट्य असें कीं तो, उष्णतामापक यंत्र ५४ डिग्री इतकी थंडी दाखवीत असताही त्या थंडीला दाद न देतां वाढूं शकतो. मध्य आशियातील चहाच्या मळ्यांतून चहाच्या झाडाच्या रांगांतून एका विशिष्ट प्रकारच्या मक्याची लागवड करण्यांत येते. या प्रकारच्या पेरणीमुळे चहाच्या झाडांचें सूर्याच्या प्रसर उन्हापासून संरक्षण होते. मास्कोच्या आसपासही नव्या प्रकारचा चहा शोधून काढण्यासाठी प्रयोग चालू आहेत. हिमप्रदेशांतही पिकणारा गहू शोधून रशियन शास्त्रज्ञांनीं केलेली क्रांति प्रसिद्धच आहे.

खेडेगांवांतील पाणीपुरवठा

मुंबई सरकारनें १९४७-४८ सालच्या अंदाज-पत्रकांत खेडेगांवांतील पाणीपुरवठ्यासाठी म्हणून सुमारे ३० लाख रुपयांची तरतूद केलेली आहे. जनहिताच्या आपल्या कार्यक्रमांत पिण्याच्या पाण्याची सोय करण्याला अग्रस्थान देण्याचें सरकारनें आतां निश्चित ठरविलें असून २०० किंवा त्याहून अधिक लोकसंख्या असणाऱ्या गांवांना विहिरी सोडून अगर इतर मार्गानें पिण्याचें पाणी मिळण्याची सोय करण्यांत यावयाची आहे. जीं गांवां विनावेतन श्रम अगर वाहतुकीच्या गाढ्या अगर बर्गणी देतील त्यांना याबाबतची सरकारी मदत आर्षी मिळणार आहे; इतरांना मिळणार नाही असें मात्र नाही. सार्वजनिक सोयीच्या पाठवण्यासारख्या स्थानावर इतर नागरिकांप्रमाणेच हरिजांनाही हक्क देण्यांत आले असून त्याबाबत योग्य त्या सरकारी अधिकाऱ्यांना हुकूमही देण्यांत आले आहेत. एकाद्या ठिकाणीं हरिजांचे अधिकार त्यांना सुरळीत उपभोगावयास मिळणार नाहीत असें वाटल्यास कलेक्टराला अशी सरकारी मदत फक्त हरिजांनासाठीच उपयोगांत आणतां येईल अशी व्यवस्था केलेली आहे. खेड्यांतील पाणी-पुरवठा यापुढें आरोग्य व स्थानिक-स्वराज्य सातें आणि पब्लिक वर्क्स सात्याचा मुख्य इंजिनियर यांच्या असल्यारांत रहाणार आहे. दर वर्षी जुलै महिन्यांत कलेक्टरनें मंजूर केलेल्या योजनांची पुढील वर्षाची यादी तयार करावयाची आहे. ही यादी तयार करतांना कलेक्टरनें एकझिक्युटिव्ह इंजिनियर, जिल्हा लोकल बोर्डाचे अध्यक्ष व जिल्हा रुरल डेव्हलपमेंट बोर्डाचे अध्यक्ष यांचा सल्ला घ्यावयाचा आहे.

१९४६ च्या शेवटच्या तिमाहीतील भांडवल उभारणी भांडवल उभारणीवरील नियंत्रणांच्या मध्यवर्ती सरकारच्या योजनेनुसार आक्टोबर १९४६ ते डिसेंबर १९४६ अखेर पर्यंत १५७ कंपन्यांना मिळून सुमारे ५८ कोटी रुपयांवर भांडवल उभारणीस परवानगी देण्यांत आली. या कालखंडांत २०० कंपन्यांकडून सुमारे ७१ कोटी रुपये भांडवल उभारण्याची परवानगी मागण्यांत आली होती. त्यापैकी ४३ कंपन्यांस मिळून १२ कोटी रुपयांच्या उभारणीस परवानगी नाकारण्यांत आली. परवानगी देण्यांत आलेल्या ५८ कोटी रुपयांच्या भांडवलापैकी ३० कोटी रुपयांची उभारणी औद्योगिक कारखान्यांना देण्यांत आली. यापैकी २१ कारखाने दूरगामी योजनांच्या स्वरूपाचे आहेत. विगर औद्योगिक कंपन्यांना दिलेली परवानगी सुमारे ३८ कोटी रुपयांची होती. औद्योगिक कारखान्यांना नाकारण्यांत आलेली भांडवल उभारणी सुमारे ३ कोटी, ७० लाखांच्या घरांत जाते. विगर औद्योगिक कंपन्यांबाबत हा आंकडा ८ कोटीपेक्षा कमी आहे. या ८ कोटीत नकार देण्यांत आलेल्या कंपन्या म्हटल्या म्हणजे मुख्यतः बँका आणि व्यापारी कंपन्या होत. नजीकच्या काळांत उभारले जाणारे कारखाने व कार्हीशा दीर्घ कालानंतर उभारले जाणारे कारखाने असा भेद लक्षांत घेतला तर भांडवलाच्या उभारणीचें प्रमाण अनुक्रमे २३ कोटी रुपये आणि ३५ कोटी, ४४ लाख रुपये असें पडतें. वरील भांडवल उभारणीत हिंदी संस्थानांचा वाटा ५ कोटी, ५४ लाख रुपये असून परवानगी १५ कंपन्यांना देण्यांत आली. संस्थानांतील अर्जापैकी ५ कंपन्यांना मिळून ८५ लाख रुपयांची परवानगी नाकारण्यांत आली.

ऑल इंडिया को. फायर अँड जनरल इन्शुरन्स सोसायटी, लि.

१९४४ साली नोव्हेंबर महिन्यांत मुंबई येथे १८ वी प्रांतिक सहकारी परिषद सर टी. विजयाघवाचारिअर यांच्या अध्यक्षते-साली भरली होती. या परिषदेत एक ठराव मंजूर होऊन एक को. फायर व जनरल इन्शुरन्स सोसायटी काढण्याची शक्यता अजमावण्यासाठी कमिटी नेमण्यांत आली होती. या कमिटीने सांगोपांग विचार करून अशा तऱ्हेची सोसायटी काढण्याची वेळ आतां आली आहे असें मत व्यक्त केले होतें. या कमिटीचा अहवाल मुंबई प्रांतिक को. इन्स्टिट्यूटच्या कार्यकारी मंडळापुढें ठेवण्यांत आला होता. आतां कार्यकारी मंडळानें नेमलेल्या सब-कमिटीने मिळालेल्या आदेशानुसार सोसायटीचे पोटनियम तयार केले आहेत. या पोटनियमाप्रमाणे सोसायटीचें भांडवल १० लाख रुपयांचें ठरविण्यांत आलें असून ते १०० रुपयांच्या १० हजार सामान्य भागांत विभागण्यांत आलें आहे. पैकीं २३ लाख रुपयांचें भांडवल संपल्यावर व वसूल झाल्यावर कामास प्रारंभ करण्याचें ठरलें आहे. सोसायटीच्या सभासदांचे तीन वर्ग करण्यांत आले आहेत. (१) १० भाग धारण करणारी कोणतीही को. सोसायटी, (२) सोसायटी रजिस्टर करण्याच्या अर्जावर सहा करणाऱ्या व्यक्ती आणि (३) सोसायटीचे भाग धारण करणाऱ्या व्यक्ती. सहकारी सोसायट्यांच्या नफ्यांत ग्राहकांना हिस्सा देण्याच्या सहकारी तत्त्वाप्रमाणे नफ्यापैकी जास्तीत जास्त ५० टक्के रकम विमेशारांत वाटण्याचें ठरविण्यांत आलेलें आहे. ऑल इंडिया को. फ्लॅग कमिटीच्या शिफारसी डोक्यापुढें ठेवून सोसायटीच्या बोर्डावर १५ संचालकांची निवड करण्यांत येणार आहे. जास्तीत जास्त ५ सभासद व्यक्तिशः सभासद निवडतील; १०० सभासदांना एक संचालक या प्रमाणांत ही निवडणूक होईल.

नव्या भांडवल उभारणीस परवानगी

कंपनी	धंदा	मान्यता दिलेले भांडवल (रु.)	शेरा
लुधियामा वनस्पति मिल्स लि. लुधियामा	तेल गाळणे व युद्ध करणे	३०,००,०००	नवी कंपनी
केमिकल इंडस्ट्रिअल अँड फार्मास्युटिकल लॅबोरेटरीज लि. मुंबई	रसायने आणि औषधे	१,००,०००	ज. कं. व नवीन भांडवल
श्री. आर. इन्स्ट्रुमेंट ट्रस्ट, लि. लखनौ	स्टॉक्स शोअर्स डिव्हिजन्स इत्यादीत पैसे गुंतविणे	५,००,००,०००	नवी कंपनी
श्री. आर. किंग्ज कॉर्पोरेशन लि. लखनौ	भांडवल पुरविणारी कंपनी	५,००,००,०००	नवी कंपनी
साधना टेक्स्टाइल मिल्स लि. मुंबई	रेशम आणि रेशम कारखाना	२०,००,०००	नवी कंपनी
युनायटेड ग्लास वॉक्स लि. मद्रास	शीट ग्लासचा कारखाना	२०,००,०००	नवी कंपनी
युनायटेड जर्नल्स लि. अलाहाबाद	इंग्लिश व उर्दू दैनिक	१०,००,०००	नवी कंपनी
युकेन फार्मास्युटिकल अँड केमिकल वॉक्स लि. मुंबई	औषधे व रसायने	१५,००,०००	नवी कंपनी

परदेशांतील उत्पन्नावर प्राप्तीचा कर

हिंदुस्थानांतील रहिवाशी नागरिकांच्या परदेशांतील प्राप्तीवर उत्पन्नाचा कर बसविता येतो की नाही यासंबंधी एक महत्त्वाचा निवाडा मुंबई हायकोर्टाने नुकताच दिला. बाई शीरीन बाई दादी यांना १९३८-३९ साली हॉमकॉंग येथील त्यांच्या मालमतेपासून सुमारे ६५ हजार डॉलर्सचे उत्पन्न मिळाले होते. उत्पन्नावरील कराच्या कायद्याच्या चौथ्या कलमानुसार या उत्पन्नावर कराची आकारणी करण्यांत आली. त्याचबरोबर पोटकलम एक खाली त्यांना ४५०० रु. येवढी कराची रकमेची सूट देण्यांत आली. १९३९-४० सालांतही वरील प्रमाणेच आकारणी व ४५०० रु. ची सूट देण्यांत आली. त्यानंतर १९४०-४१ साली या बाईने अडीच लाखांवर डॉलर्स हिंदुस्थानांत आणले. त्यांत सूट दिलेली ९००० रु. ची रक्कम होती. कर बसविणाऱ्या अधिकाऱ्यांचे म्हणणे असे की या ९००० रु. च्या रकमेवर कर घेण्याचा अधिकार सात्यात आहे. उलट बाईंचे म्हणणे असे, की या रकमेची सूट मिळालेली असल्यामुळे त्यावर आता कर घेता येणार नाही. यावर कोर्टाने निर्णय दिला की हिंदी नागरिकांच्या परदेशीय उत्पन्नावर कर वसूल करता येण्यापूर्वी सदर उत्पन्न हिंदुस्थानांत आणलेले असले पाहिजे. तसे ते आणलेले नसल्यास कर वसूल करता येणार नाही. कराची आकारणी आणि वसुली या दोन स्वतंत्र बाबी आहेत. वरील ९ हजारांच्या रकमेवर मुळांतच आकारणी करण्यांत आलेली नव्हती अर्थात् त्यावर कर वसूल करण्याचा प्रश्न उद्भवला नाही परंतु बाईंनी हे ९००० रु. हिंदुस्थानांत आणले असल्यामुळे त्यावर कर आकारून तो वसूल करण्याचा अधिकार प्राप्तीवरील कराच्या सात्यात पोंचतो.

चहा

चहाची निर्गत मुख्यतः हिंदुस्थान, सिलोन व ब्रिटिश आफ्रिका ह्यांतून होते. चीन, नेदरलँड ईस्ट इंडीज, जपान, फोर्मेसा, इंडो-चायना, मलाया, इत्यादि देशांतूनहि मोठ्या प्रमाणावर चहा निर्गत होत असे. परंतु युद्धामुळे तेथील उत्पादन व पुरवठा ह्यांवर आता अतिशय प्रतिकूल परिणाम झालेला आहे. मागणी आणि पुरवठा ह्यांत प्रमाणबद्धता राखण्यासाठी निर्गतीवर नियंत्रण बसविणे आवश्यक वाटल्यावरून हिंदुस्थान, सिलोन व ने. ईस्ट इंडीज ह्यांनी १९३३ साली एक करार केला. त्यावर पुढे केनिया, युगांडा, टांगानिका व न्यासालँड ह्यांनीहि सहा केल्या. हा करार मार्च १९४८ अखेर अमलांत राहाणार आहे. प्रस्तुत कराराने ह्या सर्व देशांच्या चहाच्या निर्गतीचे प्रमाण ठरवून दिले आहे. आता चहाची लागवड सर्वच देशांत फार झपाट्याने वाढत आहे.

१८८९ मध्ये प्रत्येक इंग्रजाने सरासरीने ५ पौंड चहा घेतला; १९१४ मधील दरमागशी उठाव ८-६४ पौंड झाला आणि १९३९ मध्ये तो ९.५ पौंडावर गेला. त्या वर्षी ग्रेट ब्रिटनमध्ये ४३ कोटि. ५ लक्ष पौंड सपला. त्यामानाने अमेरिकेतील ८ कोटि, ५ लक्ष पौंडांचा उठाव काहीच नाही. कलकत्ता व कोलंबो येथील चहाच्या लिळावांत पूर्वीतकी चढीची किंमत मळेवाल्यांस आता येत नाही.

दि कमर्शियल बँक लि., कोल्हापूर

१३ लक्ष रुपयांचे वसूल भांडवल, ९२ हजारांचे रिझर्व्ह व इतर फंड, ३३ लाखांच्या ठेवी, वगैरे बाबी भांडवल व देणे जाजूस वरील बँकेच्या तांच्या ताळेबंदात दिसतात. बँकेने ९३ लक्ष रु. रोख व बँकांत ठेवले असून ५३ लक्ष रुपयांची विले डिस्काँट केली आहेत. रोख्यांत ८८ हजार गुंतवले असून २१३ लाखांची कर्जे दिलेली आहेत. १९४६ साली बँकेस २५ हजार रु. निवळ नफा झाला. भागीदारांना द. सा. द. शे. ८ रु. २ आ. करमाफ डिव्हिडंड व १ रु. १४ आ. बोनस मिळणार आहे. प्रिन्सिपॉल एस. जी. दाभोळकर हे बँकेचे चेअरमन असून श्री. गणपतराव लक्ष्मणराव साळोखे हे मॅनेजिंग डायरेक्टर आहेत. बँकेची वार्षिक सभा ता. २० एप्रिल रोजी झाली.

आयुर्वेदीय अर्कशाला लि., सातारा

वरील कंपनीने १९४६ साली ६७ हजारांची विक्री केली व आयुर्वेद महाविद्यालयास मेमोरँडमप्रमाणे १,३७७ रुपयांची देणगी देऊन १,३७७ रु. निवळ नफा मिळविला. भागीदारांना ३३ % डिव्हिडंड मिळणार आहे. कंपनीने नवीन खरेदी केलेल्या जागेंत इमारतीचे काम सुरू केले आहे. कंपनीचे भांडवल आणखी ४ लक्ष रुपयांनी वाढविण्यांत यावयाचे आहे. कंपनीचे वसूल भांडवल ७१ हजार रुपये आहे व तिचेकडे सुमारे ५० हजारांच्या ठेवी आहेत. डॉ. एम. एन. आगाशे हे कंपनीचे चेअरमन असून श्री. रा. ना. गोडबोले, बी. ए., बी. कॉम., सी. ए. आय आय बी. हे सेक्रेटरी आहेत. कंपनीची वार्षिक सभा ता. २० एप्रिल रोजी झाली.

संयुक्त प्रांतांत शेतकऱ्यांच्या कर्जाची चौकशी—सेडेगांवातील जनतेच्या कर्जाची चौकशी करून ते कमी करण्यासाठी उपाययोजना सुचविण्यासाठी संयुक्त प्रांत सरकारने एक कमिटी नेमली आहे. कमिटीचे अध्यक्षपद आचार्य नरेंद्र देव यांना देण्यांत आले आहे.

सिलोनमधील नारळांच्या बागांची दुर्दशा—गेल्या वर्षी पडलेल्या अवर्षणामुळे सिलोनमधील नारळांच्या बागांची दुर्दशा उडली आहे. हजारों नारळांची झाडे वळीं असून शेकडो झाडांना नारळ घरण्याची आशा राहिलेली नाही. आलेल्या नारळांपैकीही पन्नास टक्क नारळ गळून पडण्याची भीती वाटत आहे.

बँकिंगच्या धंद्याची सद्यःस्थिति

इंडियन ओव्हरसीज बँक लि. मद्रास, चे चेअरमन ना. चदंबरम् चेट्टियार ह्यांनी व्यक्त केलेले विचार.

(संकलकः श्री. ल. म. जोशी, बी. कॉम., सर्टि. ए. आय. बी. (लंडन); सर्टि. ए. आय. बी. (मुं.))

१. लढाईच्या काळांत बँकांमधील ठेवीना अगदी भरती आली होती पण १९४६ पासून ती ओसरू लागली असून लवकरच फुगवटा पूर्ण नाहीसा होईल अशी चिन्हे दिसू लागली आहेत. पण याच काळांत, विशेषतः १९४७ च्या पहिल्या तिमाहींत शेतीकरिता, आयात केलेल्या मालाचे पैसे देण्याकरिता व शेअर्समध्ये व्यवहार करण्याकरिता, बँकांकडून बऱ्याच मोठ्या प्रमाणांत कर्जे घेतलीं गेलीं. याचा परिणाम म्हणजे बजेटची घोषणा झाल्याबरोबर शेअर्सचे भाव गडगडले. आयात केलेल्या मालाच्या किंमती बऱ्याच उतरल्या कारणाने लेटर्स ऑफ क्रेडीट्स वर आणलेला माल बँकांकडे तसाच पडून राहिला; पैसे गुंतले व त्यामुळे कलकत्याच्या बऱ्याच बँका बुडल्या.

दिला कारभार, अज्ञान पायावर उभारलेले बँकांचे धोरण, आणि राजकीय व जातीय दंगे यामुळेही कलकत्यातील बऱ्याच बिगर शेड्यूल्ड बँकांवर आपली दारे बंद करण्याची पाळी आली. मुंबईस एका बँकेस ठेवी घेण्याची बंदी करण्यांत आली व एकीत कांहीं अव्यवस्था आढळून आल्यामुळे तिला तारणेंही अशक्य होऊन बसले. लढाईचा भरभराटीचा व चळतीचा काळ संपून झाल्याने पुरे वर्ष, दृढ वर्षही झाले नाही तोच असले प्रकार घडावेत हे लक्षांत ठेवण्यासारखे आहे. यास वर नमूद केलेले दोषच प्रामुख्याने कारणीभूत आहेत व ते टाळण्याकरिता रिझर्व बँकेने कायद्यानेच सर्रास सर्वच मोठ्या, छोट्या बँकांची नियमित तपासणी करावी. स्वार्थसाधू किंवा मोठे हित असलेल्या लोकांनी यास किती विरोध केला तरी त्यास भीक घालू नये. म्हणजे वरील दोष टाळले जाऊन लहान लहान ठेवीदारांच्या हिताचे नीट संरक्षण होईल.

बँकांवर शाखा वाढविण्याबाबतही कटक निर्बंध असला पाहिजे. यावर निर्बंध येणार म्हणून अगोदरच बऱ्याच बँकांनी आपल्या शाखा—मग तेथील वस्ती, धंदा यास अनुसरून शाखेची जरूरी आहे किंवा नाही याचा विचार न करता—उघडलेल्या आहेत. त्यामुळे मग कायद्याच्या निर्बंधाचा कांहींच उपयोग झाला नाही. यामुळे जेथे नको, तेथे खूप बँकांची ऑफिसेस झाली व उगीच स्पर्धा करण्यास जागा झाली. मोठमोठ्या बँका निभावून नेतात; पण लहान बँका ते सर्व टिकवण्याकरिता नियमांस सोडून धोरण आंखतात; कांहीं धाडस करितात; व दुर्दैवाने फासा उलटा पडला म्हणजे सर्वच प्रकरण गळ्याशी येते. येवढ्याकरिता अशी स्पर्धा होणार नाही इतक्यांनाच शाखा उघडण्याबद्दल परवानगी मिळावी.

तापी व नर्मदा नद्यांना धरणे—मध्यवर्ती सरकारचे मंत्री. श्री. भाभा यांनी एका मुलाखतीत असे सांगितले की अमेरिकेतील 'टी. व्ही. ए.' च्या धर्तीवर तापी व नर्मदा या नद्यांचा उपयोग करून घेण्याच्या योजनेला मध्यवर्ती सरकार मुंबई सरकारच्या मदतीने लवकरच हात घालणार आहे. या योजनेमुळे नवे उद्योगधंदे, वीजनिर्मिती केंद्रे, पुराचे नियंत्रण व आधुनिक शेती इत्यादि फायदे होतील असे मत त्यांनी व्यक्त केले.

दि रत्नाकर बँक लिमिटेड.

ऑफिसे:—१ कोल्हापूर, २ शाहुपुरी, ३ सांगली, ४ मिरज, ५ जयसिंगपूर.

चेअरमन:—नामदार बी. बी. पाटील, बी. ए., एलएल. बी. डेव्हलपमेंट मिनिस्टर, सांगली स्टेट.

अधिकृत शेअर भांडवल २०,१२,०००
विक्री केलेले शेअर भांडवल ६,२७,२००
रोख वसूल शेअर भांडवल ३,२३,६००
खेळते भांडवल अंदाजे ३५,००,०००

— अद्यावत् बँकिंग व्यवहार केले जातात. :—

दि व्हलकन इन्शुरन्स कं. लि.

—पुणे शाखा—

१७९, कर्वे बिल्डिंग, लक्ष्मी रोड.

आग, मोटार, अपघात व वर्कमेन्स कॉम्पेन्सेशन ह्यांचे विमे स्वीकारणारी प्रमुख स्वदेशी कंपनी.

एजन्सी व इतर माहितीसाठी चौकशी करा :

ब्रॅच सेक्रेटरी.

विजय

टेक्स्टाइल्स लि.

—थरंडवणा पुणे ४—

आमची गेल्या वर्षातील सर्वांगीण प्रगति आमच्या भागीदारांस व हितचिंतकांस निश्चित समाधानकारक वाटेल.

शेअर्स व ठेवी ह्याबद्दल पत्रव्यवहार करावा.

मॅनेजिंग एजंट्स.

हिंदुस्थानच्या स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दल इंग्लंडचे धोरण

लेखक:—श्री. भास्कर महादेव काळे, एम. ए., बी. टी.

महयुद्ध सुरू झाल्यावर इंग्लंडने युद्धकार्यासाठी हरतऱ्हेची मोठ्या प्रमाणांत जी खरेदी केली त्यामुळे इंग्लंड हिंदुस्थानचे फार मोठे देणेकरी बनले आहे. कारण हिंदी मालाचे पैसे किंवा मूल्य जेव्हाच्या व्यापारी पद्धतीने देता, इंग्लंडने हिंदुस्थानच्या नावाने तेवढ्या रकमा, पौंड स्टर्लिंगमध्ये लंडन येथे खातेबुकांत जमा केल्या, व ह्या स्टर्लिंगच्या तारणावर रिकर्व्ह फॅकला नोटा काढण्याचा अधिकार प्राप्त झाला, यामुळे हिंदुस्थानांत चलनविस्तार होऊन महागाई झाली. इंग्लंडच्या हिंदुस्थानवरील राजकीय वर्चस्वामुळेच ह्या गोष्टी होऊ शकल्या. वास्तविक आर्थिक दृष्ट्या हिंदुस्थान इतका दरिद्री आहे व येथील उत्पादन इतके कमी आहे की हरतऱ्हेचे जीवनाविषयक व लष्करी साहित्य स्वतःच्या पोंटाला चिमटा घेऊन, नाइलाज म्हणून हिंदुस्थानने इंग्लंडला पुरविले. अहोरात्र श्रम करून व रक्त आटवून हे साहित्य हिंदी मजूर व शेतकरी ह्यांनी इंग्लंडला अगदी निकडीच्या वेळी पुरविले आहे. ह्याची जाणीव आपल्या पुढाऱ्यांना असल्यामुळेच, स्टर्लिंग बॅलन्सचे वर्णन करतांना, स्टर्लिंग बॅलन्स हे हिंदी मजूर व शेतकरी ह्यांच्या रक्ताचा परिपाक आहे अशी भाषा गेली चार वर्षे निरनिराळ्या प्रसंगी बोलतांना त्यांनी वापरली आहे. हिंदी स्टर्लिंग कर्ज हे गरीब हिंदी जनतेच्या स्वार्थत्यागाचे फळ आहे, व हा स्वार्थत्याग अत्यंत आणीबाणीच्या प्रसंगी हिंदी जनतेने इंग्लंडच्या फायद्यासाठी केला असल्यामुळे, हिंदी स्टर्लिंग कर्जाची पूर्णपणे फेड केली जाईल असे आश्वासन सुप्रसिद्ध इंग्लिश अर्थशास्त्रज्ञ कै. लॉर्ड क्रीन्स ह्यांनी १९४४ साली इंग्लंडतर्फे दिले होते. महायुद्ध संपेपर्यंत स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दल इंग्लंडकडून किंवा इंग्लंडच्या हिंदुस्थानातील जबाबदार अधिकाऱ्यांकडून कोणतेही संशयास्पद विधान केले गेले नाही. व्हाइसरॉय लॉर्ड वेव्हेल ह्यांनी १९४४ मध्ये कलकत्ता येथे असोसिएटेड चेंबर ऑफ कॉमर्सपुढे बोलतांना स्टर्लिंग कर्जाची इंग्लंडकडून परतफेड होईल असे सांगितले. त्याचप्रमाणे १९४५ साली व १९४६ साली बजेटवरील भाषणांत अर्थमंत्री सर जेरेमी रेसमन व सर आर्चिबाल्ड रोल्ड्स ह्यांनी स्टर्लिंग कर्जाची परतफेड योग्य वेळी पूर्णत्वाने होईल अशी आश्वासने दिली.

हिंदुस्थानच्या स्टर्लिंग कर्जाचे एप्रिल १९४६ मध्ये १,७३० कोटी रुपये हा उच्चांक गाठला. युद्धेपयोगी विक्री मालाच्या रूपाने हे कर्ज इंग्लंडला देऊन हिंदुस्थानने पदरांत महागाई आढवून घेतली. अन्नाची व कापडाची टंचाई, घरे बांधण्याच्या साहित्याची टंचाई इ. गोष्टी हिंदी जनतेला सहन कराव्या लागल्या. १९४३-४४ सुप्रसिद्ध बंगालचा दुष्काळ, की ज्यांत २० ते ३० लक्ष माणसे मृत्युमुखी पडली, ह्यांतूनच उद्भवला. वांछपपद्धति सुरू करावी लागली. एखाद्या श्रीमंताने दुसऱ्याला कर्ज देणे साहजिक असते. परंतु हिंदुस्थानची स्थिति श्रीमंतीची नव्हती. हिंदी जनतेच्या पाशी विक्रीमाल पडून राहिलेला नव्हता. तर स्वतःची गैरसोय करून हिंदुस्थानने इंग्लंडची सोय पाहिली, व महागाई आणि इतर आपत्ति आपल्यावर ओढवून घेतल्या.

हिंदी औद्योगिक पुढाऱ्यांची व अर्थशास्त्रज्ञांची अशी साहजिक अपेक्षा होती की युद्ध संपल्यावर इंग्लंडकडून स्टर्लिंग कर्जाची परतफेड होईल व तिचा विशेष तऱ्हेने उपयोग, ओढवली मालाच्या खरेदीसाठी व इतर तऱ्हेने युद्धोत्तर पुनर्घट-

नेच्या रचनात्मक कार्यक्रमांत हिंदुस्थानला होईल. टाटा-बिर्ला योजना किंवा इतर पुनर्घटनेच्या योजना कांहीशा ह्या अपेक्षेवर आंखलेल्या होत्या.

परंतु स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दल महायुद्ध संपल्यानंतर इंग्लंडचे धोरण संशयास्पद बनत चालले. त्याला मूळ कारण म्हणजे १९४५ डिसेंबरमध्ये अमेरिकेने इंग्लंडला आर्थिक पुनर्घटना करण्यासाठी दिलेले प्रचंड कर्ज होय. ह्या कर्जाच्या वेळी अमेरिकेने इंग्लंडवर अशी एक अट घातली होती की हिंदुस्थान इ. देशांचे देणे असलेले स्टर्लिंग कर्ज इंग्लंडने कमी रकमेवर तोडून फेडावे. अलीकडे अमेरिकन वृत्तपत्रांतून इंग्लंडने हिंदुस्थानचे कर्ज शक्य तर अजिबात परत करू नये असाहि प्रचार केला जातो. चर्चिलकडून असे प्रतिपादले जाते की, ऐन प्रसंगी इंग्लंडने जपानपासून हिंदुस्थानला वाचविल्यामुळे त्याचा मोबदला म्हणून स्टर्लिंग कर्ज अजिबात रद्द करावे. आणखी चर्चिल असेहि म्हणतो की, हिंदुस्थानांतून भरभसाट किंमतीने माल खरेदी केला गेला. चर्चिलची ही दोनही विधाने पूर्णपणे खोटी आहेत; कारण हिंदुस्थानांतून खरेदी योग्य बाजारभावानेच करण्यांत आली असा निर्णय सुद्धा पार्लमेंटरी कमिटीनेच कांही काळापूर्वी दिला आहे; व इंग्लंडने हिंदुस्थानशी करार केल्याप्रमाणे हिंदुस्थानने युद्ध-काळांत व मार्च १९४७ पर्यंतहि, सर्व जादा लष्करी खर्च सोसला. हा जादा लष्करी खर्च, १९३९ च्या लष्करी खर्चाच्या आठ पटीपेक्षांहि एका वर्षी जास्त होता.

स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दल प्राथमिक स्वरूपाची चर्चा करण्याकरिता इंग्लंडच्या अर्थ-सात्यातर्फे एक शिष्टमंडळ हिंदुस्थानांत फेब्रुवारी महिन्यांत येऊन गेले. परंतु त्यांतून कांही निष्पन्न झालेले नाही. परंतु अर्थ-मंत्री मि. लियाकत अली हे अनेक मुत्सद्दांबरोबर ह्याच प्रश्नाची वाटाघाट करण्यासाठी लौकरच इंग्लंडला जाणार आहेत. अर्थमंत्र्यांच्या बजेटावरील भाषणावरून स्टर्लिंग कर्जाच्या परत फेडीबद्दलची त्यांची कळकळ स्पष्ट होते. इतर प्रसंगीहि ह्या बाबतीत हिंदुस्थानचे अंतिम हित आपण साध्य करण्याचा प्रयत्न करू अशा आशयाची आश्वासने त्यांनी दिली आहेत. तेव्हा सध्या तरी अजून कांही आशा करावयास जागा आहे असे वाटते.

स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दलच्या ह्या टोलाटोलावरून इंग्लंड व अमेरिका ह्या जागतिक अर्थव्यवस्थेच्या अग्रभागी असणाऱ्या राष्ट्रांची मनोवृत्ति स्पष्ट होते, व त्यापासून मावी आर्थिक हितसंबंधीच्या बाबतीत हिंदुस्थानने शिकण्यासारखे पुष्कळ आहे. जगातील राहाणीचे मान सुधारावे व परराष्ट्रीय व्यापार वाढावा असे प्रतिपादणाऱ्या संपत्तीच्या शिखरावर लोळणाऱ्या अमेरिकेने, हिंदी जनतेचे कर्ज तोडले जावे असे प्रतिपादावे हे काय दर्शविते व ? हिंदुस्थानचे स्टर्लिंग कर्ज हे वास्तविक पवित्र ठेव म्हणून समजून, इंग्लंडने ते परत केले पाहिजे. अतिशय गरीब जनतेने स्वतःवर संकट ओढवून इंग्लंडला ऐनप्रसंगी कर्ज दिले तर आतां इंग्लंडने असे दिरंगाईचे व संशयास्पद टोलाटोलाचे धोरण स्वीकारावे हे कोणत्या नीतिशाशाला प्ररून आहे! इंग्लंडचे राहाणीचे मान कमीत कमी हिंदुस्थानच्या अकरा पट आहे. इंग्लंड मनांत आणिल तर हिंदुस्थानचे कर्ज, कांही थोड्या वर्षांत भांडवली मालाच्या रूपाने व इतर प्रकारे इंग्लंडला परत करता येईल. इंग्लंड व अमेरिका ह्यांच्या प्रेरणेने महायुद्धानंतर निरनिराळ्या चार पांच आंतरराष्ट्रीय संस्था जगदोदारासाठी स्थापन झाल्या आहेत. ह्या संस्थांच्या अंतिम हेतूबद्दल, स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीबद्दलच्या धोरणावरून, संशय येतो.

पुणे सेंट्रल कोऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

स्थापना-१९१७

फोन
नं. ४८३

तारेचा पत्ता
"Cencobank"

पोस्टबॉक्स
नं. ११

मुख्य कचेरी:-लक्ष्मी रोड, पुणे शहर.

शहर शाखा : डेकन जिमखाना, सर परशुराम-
ग्राऊ कॉलेज, फर्ग्युसन कॉलेज,
सेव्हिंग बँक सेक्शन.

—: शाखा :—

जुन्नर, खेड, दौंड, इंदापूर, सासवड,
घोडनदी, बारामती, निरा व मंचर

—:बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात:—

जास्त माहितीसाठी लिहा अगर समक्ष भेटा.

द. दि. चितळे

मॅनेजिंग डायरेक्टर

कंपनीच्या पहिल्याच वर्षाच्या अंशगाळणीस सुरुवात
होऊन अद्यावत् पद्धतीचा एकजिनसी
गूळ तयार होऊ लागला.

पांडुरंग अग्रिकल्चरल प्रॉडक्ट्स लिमिटेड

रजिस्टर्ड ऑफिस व फॅक्टरी : पोस्ट-कुरोली,
(जि. सोलापूर)

अधिकृत मांडवल : रु. १०,००,००० (दहा लाख)
विक्रीत काढलेले मांडवल : रु. ५,००,००० (पाच लाख)
पुढीलप्रमाणे—१०००—५ टक्के वयुम्युलेटिव्ह प्रेफरन्स शेअर्स
प्रत्येकी रु. १०० चा. ६००० "बी" क्लास ऑर्डिनरी शेअर्स
प्रत्येकी रु. ५० चा. १०००० "सी" क्लास ऑर्डिनरी शेअर्स
प्रत्येक रु. १० चा ("सी" क्लासचे सर्व शेअर्स सपले आहेत.)

—शेअर्सची विक्री चालू आहे—

त्याच्या रकमा पुढीलप्रमाणे भागवयाच्या आहेत.

अर्जासोबत शेअर्सच्या ३ व अर्जेमंजुरीनंतर ३ व उरलेली
रकम प्रत्येक कॉलमध्ये तीन महिन्यांपेक्षा कमी अंतर नसलेल्या
दोन हप्त्यांनी.

★ कंपनीस मिरज (ज्यु.) दरबारात १५ वर्षे इन्कमटॅक्स माफ
केला आहे व इतर सवलती देऊन रु. २५,००० चे शेअर्स
घेतले आहेत.

★ पहिल्याच वर्षी कंपनी १० टक्के डिव्हिडंड देण्याची हमी घेत आहे.
शेअर-फॉर्म, माहितीपत्रके याकरिता वरील पत्त्यावर लिहा.
मॅनेजिंग एजन्ट्स : जे. दही. ताम्हनकर आणि कंपनी.

इन्फर्मेसन ऑफिसेत :

पुणे-लक्ष्मी रोड, गणपति चौक, बुधवार, नं. ६२, पुणे २.
पंढरपूर-नवी पेठ, पंढरपूर.

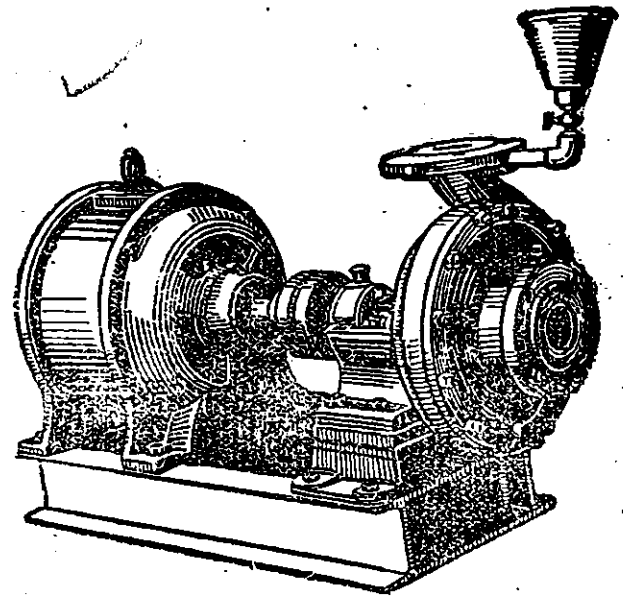
गेल्या वर्षातील स्पृहणीय यश—
हाच नव्या वर्षाचे कार्याला सुसहूर्त—
दि सुप्रीम म्यूच्युअल
विमा कंपनी लि. पुणे २.

	रुपये
आलेले काम :	२७,२९,२५०
स्वीकृत काम :	२५,४४,७५०
पूर्ण काम :	२२,६३,०००

अल्पावधीत मिळविलेल्या यशाची वरील
आंकडेच ग्वाही देतील.

—एजन्सीसाठी व विम्यासाठी चौकशी करा—

व. नं. म्हैसूर,
मॅनेजर

अधिक धान्य पिकविण्याची योजना

—यशस्वी होण्यास—

किलोस्कर पंपिंग सेट्स

हैं अमोघ साधन आहे.

त्याचें सहाय घ्या !

किलोस्कर बंधु, लिमिटेड किलोस्करवाडी

मुंबई शेअर बाजार

व्याज-वजा

(वि. म. लिमिटेड आणि मं. यांजकहून)

स्वदेशी रु. २७ दि. २८/५/४७

साप्ताहिक बंद भाव

१९४६ मधील चढउतार	दिलेले व्याज † संश्लिष्ट S अंतिम	व्याज केंद्रा मिळते	कंपनीचे नांव	मूळ रु.	मंगळवार ६/५/४७	बुधवार ७/५/४७	गुरुवार ८/५/४७	शुक्रवार ९/५/४७	सोमवार १२/५/४७
२११०८; २५२०८	१२९-८-९	ऑगस्ट	टाटा डिफेंड	३०	२११५	२१६०	२१४५	२१३६	२०५०
६३८; ४५७-८	२३-०-०	ऑगस्ट	टाटा आर्जिनरी	७५	४०१	४०८	४०४	४०३	३८६
६५५; ३६-४	०-८-१	ऑगस्ट	बेगल स्टील	१०	२६	२६-११	२६-१२	२६-८	२५-१४
४७१-४; ४४-१०	०-१४-०	डिसेंबर	इंडियन आयर्न	१०	३३-१५	३४-१२	३४-१०	३४-८	३३-१०
३२७०८; २१३२-८	४०-०-०	मार्च-सप्टे.	घोंबे डायंग	२५०	१०४७-८	१०४०	१०७१-४	१०७५	१०४५-०
११८०; ६५८	१३-०-०	मार्च-सप्टे.	कोहिनूर	१००	६७३	६८९	६८६	६८५	६६८-०
१९९; ६६०	२७-०-०	मे	स्वदेशी	१००	६१५	६२२	६१८	६१८	६००
५६७; ३९८	२-०-०	नोव्हें-एप्रिल	नागपुरा	१००	२७८	२७९	२७९	२७९	२७४-८
५५२; ३१४	१५-०-०	मार्च	फिनले	१००	३११	३१४	३१०	३०९	३०५
५७१; ३२३	१२-०-०	ऑक्टो-एप्रिल	गोकाक	१००	३०१-८	३०६	३०३	३०३	२९५
५९४; ३२५-८	४-०-०	जाने-जुलै	सिल्वेक्स	५०	३२५	३३०	३२४	३२१	३०६
७४४-६; ४-८-६	०-४-०	मार्च	अपीलो	२	४-५	४-५	४-४-६	४-४-६	४-४
२९-१; १६-१२	०-१३-९	मे	इंदि. यु. ऑर्दि.	१०	१५-१२	१५-१४	१५-१२	१५-१०	१५-६
६-११-६; ३-३-६	०-२-६	मे	डिफेंड	१	३-३-६	३-४	३-३-६	३-३	३-२
१०९२-८; ७३५	४१-०-०	ऑगस्ट	इंदूर मालवा	१००	५७०	५८०	५७०	५७०	५२७-८
२७८; २२५	७-०-०	जानेवारी	असो. सीमेंट	१००	१७६	१७८	१७७-८	१७८	१७५
३७५; २४०	९-०-०	जानेवारी	बिलापुर शुगर	५०	२६०	२६२	२५९	२५७-८	२५२
६१०; ६०५	१०-०-०	डिसेंबर	घोंबे चर्मा	१२५	४५३-१२	४५८-१२	४५७-८	४५६-४	४५२-८
६०-१० ३६-१२	१-४-०	नोव्हेंबर	शिंदिया स्टीम	१५	३१-९	३१-१२	३१-८	३१-७	३१-०

सोमवार दि. १२-५-४७ चे भाव

बँका

वीज कंपन्या

संकीर्ण

बरोडा	१६६
सेंट्रल	१०३
इंडिया	२४१
इपी०	२३९५
	५९०
रिसर्व्ह	११८

आंध्र व्हॅली	१५६५
बोम्बे ट्रॅम	११७
टाटा हायड्रो	१७६
ट्याटा पावर	१६९०

अलकोक	५५०
न्यू इंडिया	८२
शिवराजपुर	३६-८
टाटा केमिकल	१६-४
टाटा ऑईल	७७-८
विमको	२७३-१२

अमेरिकन शेतीचा अभ्यास—अमेरिकेतील शेत-जमिनी सुधारण्याच्या व इतर शेती-विषयक प्रश्नांचा अभ्यास करण्यासाठी हिंदुस्थान सरकारने एक अभ्यास मंडळ अमेरिकेला पाठविले आहे. मंडळात डॉ. सेन व डॉ. रे असे दोन बंगाली सभासद आहेत.

मुंबई-कराची रेल्वे रस्ता—मुंबई ते कराची यांना सरळ जोडणाऱ्या रेल्वे-रस्त्याची प्राथमिक पहाणी आता पुरी झाली असून संकल्पित योजनेचा रेल्वे-बोर्ड विचार करित आहे. हा रस्ता विरमगाव, बर्दीन, हैद्राबाद, कराची या शहरांच्या अनुरोधाने होईल असे वाटते. या मार्गापेवजी कच्छ संस्थानांतूनही एक मार्ग काढता येईल, पण तो ३ कोटी रुपयांनी अधिक खर्चाचा होईल.

न्यूयॉर्क येथे हिंदूश्वपदांचा पुण्याचा शिक्षक—न्यूयॉर्क मधील मॅडिसन स्केअर गार्टनमधील सर्कशीत श्री. दामोदरपंत घोत्रे नांवाचे एक पुण्यातील हिंदू श्वपदांना शिकविणारे गृहस्थ आहेत. एक केरसोणी बांधलेली कांठी आणि चाबूक यांच्या साहाय्याने काळे पिवळे चित्ते आणि इतर क्रूर श्वपदांकडून ते कामे करवून घेतात. न्यूयॉर्कमधील सर्कशीचे प्रेक्षक श्री. घोत्रे यांना शाबासकी देतात.

शाळाखात्याची मान्यता मिळालेलं
पूना कमर्शियल हायस्कूल
 एम. एल. सी. परीक्षेचा कोर्स, जमासर्च, टाईपराइटिंग, शॉर्टहॅण्ड इत्यादि विषय. इंग्रजी ३ री व ४ थी पासतालेल्या विद्यार्थ्यांस अनुक्रमे ४ थी व ५ वीमध्ये प्रवेश. शेतकड व गरीब विद्यार्थ्यांसाठी शिष्यवृत्त्या आहेत. वर्ग जूनपासून सुरू.
 मुख्याध्यापक
 पत्ता-२५७ क, बुधवार पेठ, फासतान्याच्या झोदासमोर, पुणे २

'अर्थ' ग्रन्थमाला.
 १ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
 २ हिंदुस्थानची रिसर्व्ह बँक
 ३ व्यापारी उलाढाली
 ४ सहकार

दी भारत इंडस्ट्रियल बँक, लि०

हेड ऑफिस:—पुणे शहर

शाखा:—पुणे लष्कर, बारामती, लोणावळा, बेलापूर
रोड, ओझर (जि. नाशिक), खोपोली पे ऑफिस:

अधिकृत मांडवल	रु. १५,४३,८१०
विक्री झालेले मांडवल	रु. ७,९३,८१०
वसूल झालेले मांडवल	रु. ३,९६,२४५
एकूण खेळते मांडवल	रु. ५५ लाखांचेवर

चेअरमन:—श्री. के. वि. केळकर, M. A., LL. B. (वकील)

० गतवर्षी ऑर्डिनरी शेअर्सवर चार टक्के अधिक अर्धा टक्का कर-
माफ डिव्हिडेंड दिले.

० मुंबई, नगर, नाशिक, बंगलोर, असीकिरी, बेळगांव,
धारवाड, हुबळी, कोचीन, कालिकत वगैरे ठिकाणी
डिमांड ड्राफ्ट्स दिले जातात.

० बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

एन. एन. क्षीरसागर,
आर. बी. साळवेकर,
बी. ए., एलएल. बी.
मॅनेजिंग डायरेक्टर.

दि प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड.

प्रेसिडेन्सी बँक बिल्डिंग, पुणे.

मुंबई शाखा : इस्माईल बिल्डिंग, फोर्ट, मुंबई.

अधिकृत व विक्रीस

काढलेले मांडवल	रु. १०,००,०००
खपलेले मांडवल	„ १०,००,०००
जमा झालेले मांडवल	„ ६,७७,३७०
एकूण खेळते मांडवल	„ ५८,००,०००

मद्रास, सोलापूर, नगर व मुंबईवर ड्राफ्ट्स दिले जातात.

शेअर सर्टिफिकेट्स तयार आहेत. तरी शेअरबायतच्या पावत्या
पाठवून दिव्याबरोबर सर्टिफिकेट्स पाठविण्याची व्यवस्था होईल.

गो. घों. जोगळेकर चि. त्रिंबक चितळे
बी. ए. (ऑ.), बी. कॉम., एलएल. बी., मॅ. डायरेक्टर
मॅनेजर

मादही आठवण ठेवा
मादही साप
नीगी आणि कं. मुंबई ४.

पेढणेकर आणि कंपनी लि.,
शिवण्याच्या यंत्रांचे व्यापारी.
१७२ गिरगांव रोड, मुंबई.
फोन नं. २२७३८

साठे विस्कटें

युद्धोत्तरकाळी आम्ही सर्व माहकांची गरज भागवू शकू अशी
अपेक्षा होती. पण प्रचलित अन्नपरिस्थितीमुळे बाह्यतुक व पुरवठा
याबाबतची नियंत्रणे, तसेच धन-सामुग्रीची ठराविक उत्पादन-
शक्ति, या कारणांमुळे अद्याप पुरवठा अपुरा आहे. म्हणून तूर्त
विस्कटें कमी बापरणे जरूर आहे.

व्यापार्यांनी स्थानिक स्टॉकिस्टकडे चौकशी करावी

श्री रामतीर्थ योगेश्वर
४४८, सॅन्डहस्ट रोड, मुंबई ४.
मोठ्या चाटलीस ३॥ रु. ★ लहान २ रु.

हे पत्र पुणे, पेठ भांबुडा प. नं. ९१५१९ आयर्नमूषण छापखान्यात रा. विठ्ठल हरि यर्थे यांनी छापिले व
रा. रा. श्रीराम रामन काळे, बी. ए. यांनी 'दुर्गाधिव्यास,' ८२ शिवाजीनगर, (पो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे ४ येथे प्रसिद्ध केले.